

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Sigismundis Rex. 1. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

xerit, an Cælo occiderit pulchrior. *Ex Brev. Rom.*

Nos quoque timore Domini Crucifixos oportet hic omnibus non solum carnalibus vitiis, verum etiam ipsius elementis mortuos esse; illuc habentes oculos animæ nostræ defixos, quod nos speramus momentis singulis migraturos. *Cassian. l. 4. de Inst. Renunc. c. 35.*

S. SIGISMUNDUS REX. I. Maii.

QVOTIES noverca ex patre vitricum fecit! Sane SIGISMUNDVM Burgundionum Regem eò artibus suis impulit, ut filium Sigericum, quasi patrem regno exuere cogitasset, vitâ ipse exueret. Verum asperfas filii cruore manus tam multas lavit lacrimis, ut quem sic pœniteret, pœnè innocens dici posset. Monitus tamen ab ignoto nefario quo sene, & suam potius vitam, quam filii (qui cælo frueretur) mortem deslere iussus, ad D. Maurinorum abijt; causamque illi commendavit; ageret hanc, ut suam olim apud DEVM: adesse fatentem reum: supplicia precari, non deprecari: sciret nunc etiam pater Deus; modò olim iudex parceret: quam pœnam tam nocens filius meruisset, tum se monstrasse, cum innocentem occideret. Lacrimis non posse satis elui manus; sanguine posse, sed suo; huic fundendo jam se initium dedisse, cum filii funderet: quem malè libasset, rectius libatarum sese. Et verò damnatus voti est: bellum enim in annum D. XXVI. à Clodomiro Gallorum Rege petitus, captusque, & capite plexus in puteum est abjectus. Sed tam ignobile sepulchrum pœnitentis illustrius cantu suo luminibusque cælum fecit; quin ægri magno numero morti jam proximi sanitatem inde suam hauserunt, itaque quam uni eripuit vitam, longè pluribus

Ascendat homo adversum se tribunal mentis suæ: & constituto in corde iudicio, adsit accusatrix cogitatio, testis conscientia, carnifex timor, & sanguis animæ confidentis per lacrimas profluat. S. Aug. in libro 50. Hom.

S. ATHANASIUS EP. 2. Maii.

NON rarò pueritia toti vitæ præluit. Ita ATHANASIVS Alexandriae inter lusus adolescentiæ puer à pueris in Episcopum lectus, natu deinde grandior ab ipsomet cælo est confirmatus. Difficile est dictu, quæ bella jam Pontifex cum Arianis gesserit. Producta in medium concilium muliercula, vim pudori suo illatam mentiebatur ab ATHANASIO, quem ne noverat quidem. Hic alius non nemo suppetias laturus innocentia, ideoque ATHANASIVM sese assimulans; heus, inquit, ego ne vitium tibi feci? mox illa: tu verò ipsissimus. Ita cum & se & impietatem omnium risui exposuisset, exclamant Ariani occisum ab ATHANASIO Arsenium (quem eam ob rem longè illi amandaverant) proferuntque manum velut incantationibus ab eodem devotam. Sed in tempore amici innocentis reduxerant Arsenium. Is itaque in templum progressus, vitæque suæ luculentus ipse testis ostendit, se quidem utramque manum, ceterum accusationem nec caput, nec pedes habere. Exul nihilominus sæpè ATHANASIVS totum pænè orbem pererravit. Annos in cisternâ quâdam latavit quinque, indeque in impios calamo egregiè pugnavit. Fugienti cum hostis instaret, navim vertit, jamque obvius quærentinum ATHANASIVM vidisset, respondit, non longè illum abesse. Ita rectà Alexandriam rever-